

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2259/2020
09.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стојан Илић, адвокат из ..., против тужених А.Д. „Електромрежа Србије“ Београд, кога заступа пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из ... и ПД „Електроисток изградња“ д.о.о. Београд, кога заступа Винко Колић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог А.Д. „Електромрежа Србије“ Београд изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 4785/18 од 28.11.2019. године, у седници одржаној 09.09.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог А.Д. „Електромрежа Србије“ Београд изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 4785/18 од 28.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог А.Д. „Електромрежа Србије“ Београд изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 4785/18 од 28.11.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Врању П 2071/14 од 14.06.2018. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно исплате штету због умањења тржишне вредности грађевинског земљишта у површини од 476 м² на к.п. .../... из ЛН ... за КО ... у износу од 96.585,19 динара, са законском затезном каматом почев од 04.05.2017. године до исплате, настале због ограничења права својине тужиоца конституисањем трајне службености провођења седам електронских проводника у корист туженог А.Д. „Електромрежа Србије“ у мерама и границама заштитног појаса ближе описаним као у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплате износ од 133.260,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 117.000,00 динара почев од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 4785/18 од 28.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужених и првостепена пресуда је потврђена, док је ставом другим изреке одбијен као неоснован захтев парничних странака за надокнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени А.Д. „Електромрежа Србије“ Београд је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 403. и 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је обавезивање тужених на исплату тужиоцу накнаде због конституисане законске стварне службености провођењем преко парцеле тужиоца електричних проводника у корист туженог А.Д. „Електромрежа Србије“. Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за примену овог правног института, јер у конкретном случају не постоји потреба за новим тумачењем права, нити за уједначавањем судске праксе, јер правно схватање изражено у нижестепеним одлукама по питању правне природе накнаде због проласка кабла електричне енергије ваздушним путем и одређивања њене висине не одступа од правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 23.01.2017. године. Наводима ревизије истиче се погрешно тумачење појединих одредаба закона, што не представља разлог за примену члана 404. ЗПП, о изузетној дозвољености ревизије.

Имајући у виду наведено, као и да тужени у ревизији не указује на другачије одлуке другостепених судова или Врховног касационог суда, то нису испуњени услови да се ревизија туженог сматра посебном, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 22.09.2014. године, а поднеском од 10.04.2018. године тужба је преиначена повећањем захтева на износ од 96.585,19 динара.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра на дан преиначења тужбе, ради се о спору мале вредности у

коме ревизија није дозвољена, па је и ревизија туженог недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић